

Olympia 135 jaar jong. Ik blik terug met Dick van Oije, Olympia lid met de langste periode van aaneengesloten lidmaatschap: op 1 juni 2021 maar liefst 75 jaar! En met zijn zwager Reeuwijker Jan van Os. In lidmaatschapsjaren staat bij hem de teller al bijna op 69 jaar.

Dick wordt lid op 1 juni 1946

Dick wordt als baby aangemeld bij Olympia. Zijn vader was geen voetballer. "Dat kan ik mij in ieder geval niet voorstellen" zegt Dick. Vrouwenvoetbal bestond toentertijd niet, dus ook daar lag niet een directe link. Dick: "Mijn vader werkte voor Shell. Over de hele wereld. Terug in Gouda opende hij café de Kroon. Biljarten, klaverjassen en op zondagavond de briefjes van de TOTO handmatig tellen. Veel Olympianen waren klant. Ik denk daarom de keuze voor Olympia."

In die tijd kon je pas voetballen vanaf de D-jeugd. Zo ook Dick, een jaar jonger dan Jan. In de doelen werd een lat gehangen om het doel iets te verkleinen. Speeltijd was ook toen al 30 minuten per helft. Het speelveld, ook voor hoekschoppen was even groot als bij de senioren. Dick: "Ik was goed met ballen. Biljarten, voetbal, cricket bij ook Olympia en later als werper bij honkbal bij Gouda." "Een groepje oudere mannen zat altijd in de scheidsrechtshamer te pandoeren (*red.: dat is een oud Nederlands kaartspel*). Naar Gouda gaan voor honkbal; ik heb er flink van langs gekregen. Is not done." Dick was, zegt hij zelf, niet zo'n gedreven voetbaltalent als Jan. Maar voetbalde vooral voor het plezier. "Ik was eerst keeper. Hield de bal tegen. De bal raakte mijn vinger. En toen stopte ik."



*Op de foto v.l.n.r.
Henk Vos
Dick van Oije
Jan van Os
Ted Langerak
Jan Oudijk
En Ton Thie*

Later weer terug op het veld van Olympia

tot z'n veertigste. Dick speelde jaren bij de veteranen met bekende Olympianen als Henk Grendel, Hans Lenos, Ab Groen en Jan van den Ban. In zijn jeugdijaren behoorden Moos (de bijnaam van Ton Thie, die later prof voetballer werd bij o.a. ADO) en ook voetbaltalent Ted Langerak tot de beste vrienden van Dick. Toen Dick een zoon kreeg werd ook hij lid van Olympia. "Tja, nog steeds ballotage toen. Je werd niet zo maar lid. Maar toen ik aandelen kocht voor de

eerste lichtmasten van de club, toen was het geregeld." Zijn zoon heeft nooit bij Olympia gevoetbald. "Ging alleen mee als hij een ijsje kreeg." Maar hij is, net als zijn zus, een talentvol water skiër, op internationaal niveau actief en Europees jeugdkampioen geweest. Heel wat georganiseer geweest als ouders. Maar natuurlijk super trots.

Fysiotherapie

Dick is fysiotherapeut geworden. Mogelijk geïnspireerd door Hans de Koning, de bekende profvoetballer bij Sparta, die zijn carrière bij Olympia begon en vele jaren een fysiotherapiepraktijk had in Ouderkerk a/d IJssel. Dick heeft nog stage gelopen in diens praktijk. Dick: "Ik deed examen bij Rein Strikwerda. Een legende in Nederland; sportgeneeskunde bestond in de zestiger jaren nog nauwelijks. Hij was pionier en heeft honderden topsporters behandeld. Hans ging mee naar het examen. Schopte af en toe tegen mijn schenen. Ik ben geslaagd." Dick heeft zelf een bloeiende fysiotherapiepraktijk gehad in Zevenhuizen. Hij is nog een tijdje verzorger bij het eerste van Olympia geweest en hij heeft bejaardengym in Gouda destijds opgezet. Later is hij veel en langere tijd in Spanje geweest en mede daardoor nauwelijks meer bij Olympia, behalve toen hij zijn 70-jarig speldje kreeg. Zijn echtgenote, zus van Jan, is jong, in 2006, al overleden. Momenteel woont Dick in Den Haag, maar hij is van plan om binnenkort terug naar Gouda te komen. Mogelijk aan de Kleiweg waar hij nog altijd een pand in eigendom heeft.

Olympia blijven volgen

Allebei zijn ze Olympia altijd blijven volgen. Maandagochtend de krant opslaan of kijken bij de berichten over West II. Jan is zelf actief geworden als coach van zijn kleinzoon bij golfen. Een talent; ook hij speelt internationaal. Heel wat kilometers staan er bij Jan op de teller om toernooien af te gaan. Jan heeft geen speldendragers bijeenkomst gemist. Het speldje voor 60 jaar lidmaatschap pronkt ook vandaag op zijn revers. Hij heeft nog regelmatig contact met oud teamgenoten Jan Oudijk en Henk Vos. En geniet van de voetbalhumor in de appgroep van de Old Stars 1886. Hij heeft even meegedaan met onze walking footballers, maar zijn knie wil niet meer.

Jan wordt lid op 1 juli 1952

Jan zijn vader had wel al bij Olympia gevoetbald. En al woonde hij in Reeuwijk, Jan werd lid van Olympia met vader steevast langs de lijn. Jan's zoon Onno werd lid en behaalde net als zijn vader de zondagselectie. Ook diens zoon Nuno werd en is nog lid, al heeft hij nooit bij Olympia gespeeld, want ze woonden in Lelystad. Jan zijn grootste voorbeeld is Hans de Koning. Jan: "We gingen in die tijd niet op vakantie. Dat deed vrijwel niemand. Maar waren altijd op het voetbalveld. Reed ik langs met de melkwagen van mijn vader en zag ik Hans op het veld. En daar ging ik, een balletje trappen in plaats van eerst de flessen te spoelen. Hans was al prof bij Sparta toen, maar daarnaast veel bij Olympia te vinden. Hij ging er ook bij ons als jonge gastjes heel hard in, net als speler op het veld. Maar motiveerde ons enorm. De beste van de maand mocht mee naar Sparta. Na afloop in de kleedkamer. Hoe mooi was dat." "In de kantine had

Hans een net opgehangen. Als een hangmat. Daar sliep hij 's nachts. Er werd in die tijd veel ingebroken. Mijn vader vond de vriendschap maar niets. Met zo'n charlatan en sjacheraar. Daar zou niets van terecht komen." Zijn eerste shirtje kocht Jan van Hans. "Onze hulp was de moeder van Piet Slappendel. Ziet ze bij het strijken P.S. in de hals staan. Ik had maar liefst tweeënhalve gulden voor het shirt betaald. Een gebreid shirtje, dat je over een zwart shirt heen droeg." Jan: "Ik had hoge schoenen. Ergens voetbalveters op de kop getikt. Deed ze alleen aan bij hoog gras. Dan viel het niet op dat ik geen noppen had. Mijn eerste echte voetbalschoenen heb ik ook van Hans gekocht. Eerste twee laagjes bij de neus van een van de schoenen was er al af. Maar super blij mee." Nog twee anekdotes over Hans: "We hadden een feestje aan de Nieuwdorperweg. Hans zou de fietsenstalling beheren. Hij schreef netjes bonnetjes uit en inde het bewaargeld. Na afloop: de fietsen waren op een grote hoop geflikkerd en Hans was allang verdwenen." "Hans wilde ook wat bij verdienen door gras te maaien. Zo ook het veld van GSV dat naast de Olympiavelden lag. Toen was er nog grote rivaliteit tussen alle voetbalclubs. GSV, de Goudse schoffies vereniging, Olympia de gouden tanden club, een eliteclub. Dus dat maaien, dat werd direct weer verboden."

Balorigheid en kattenkwaad

Jan en Dick leren elkaar kennen bij Olympia. Maar ook na schooltijd voetbalden ze met andere leeftijdsgenootjes op het plein bij de Burgvlietschool waar Jan na een 3 jaar op de School met de bijbel in Reeuwijk was beland. "In Reeuwijk liep ik voor en sloeg ik een klas over. In Gouda liep ik achter. Flink aan mijn breuken moeten werken." In die tijd waren er ook nog straattoernooien. Los van je achtergrond en de vereniging waar je lid van was speelden straten tegen elkaar. En schoolvoetbal. Eigenlijk voor zesdeklassers, maar als vierdeklasser mocht Jan al direct meedoen. Apetrots. Zo speelde Jan van de Burgvlietschool tegen ONA-speler en latere prof voetballer Dick van Dijk van de Ligthartschool. Naar deze Dick is de sporthal naast het Groenhovenbad vernoemd. Jan en Dick van Dijk hebben ook nog samen in militaire dienst gezeten.

Verbinding

Jan en Dick: "Tegenwoordig hebben ze het over verbinding zoeken. Dat hadden we gewoon toen. Altijd met elkaar in de weer rond de bal, waar je ook was. Er is misschien nu veel meer te kiezen. Maar daar is dan ook gelijk iets moois mee verloren gegaan." Ze beoefenden ook andere sporten. Zo was de winterstop lang door de strenge winters. Dan gingen de schaatsen onder. Op zondagmorgen om 5 uur in Den Haag op de baan. Jan heeft ook met het schaatsen prijzen behaald en met de tocht der tochten meegedaan op 18 januari 1963. Helaas tussen Harlingen en Franeker eindigde zijn Elfstedentocht.

Ton en Dick hebben met voetbalmaten zoals Cas Reebeen en Vincent Govers ook cricket bij Olympia gespeeld, want ook de zomerstop was lang.



23 juni 1977
Olympia speelt tegen S.G.S.
Links voor: Dick van Oije. Naast hem Gerard Kramp.
Leider Jan Hulleman zit in het midden met pet met witte banen. Hij was ford-dealer in Gouda.

Dick: "In Engeland duurt zo'n wedstrijd toch gauw een aantal dagen. Dat kon bij ons niet. Wij spraken van te voren een aantal over's* af om de winnaar te bepalen. Een heel andere sport en mentaliteit dan voetbal. Korte broek, dat was uit den boze bijvoorbeeld. Moest lang en hagelwit zijn." *Redactie: de oudste voetbalclubs in Nederland zijn vaak gestart als combinatie van voetbal en cricket. Zo ook bijvoorbeeld VOC in Rotterdam en Quick in Den Haag. De cricketafdeling van Olympia is verzelfstandigd en is gevestigd in het Groenhovenpark.*

* De **over** is een [cricketterm](#) om een groep te bowlen (gooien) ballen aan te duiden. Een over bestaat tegenwoordig uit 6 ballen die worden gebowld (gegoooid). Een over wordt gebowld door één bowler. In gevallen dat de speler de over niet kan afmaken, bijvoorbeeld door blessures, kan de umpire beslissen de over door een andere speler te laten uitbowlen. [Wides](#) en [no-balls](#) tellen niet mee voor de 6 ballen die worden gebowld.

Na de lagere school gaan Dick en Jan allebei naar de HBS. "Je moest toen nog toelatingsexamen doen. Meerdere dagen zelfs." Ze kwamen bij elkaar in de klas; de indeling ging toen op alfabetische volgorde. Dick verliet de school voortijdig voor een andere school in Woerden waar een leraar van de school ook heen was gegaan. Reden: kattenkwaad. Dick: "Juffrouw van Eck. Zat op een soort podiumpje voor de klas" Ze kon niet naar beneden kijken. Ik had haar veters aan elkaar vast geknoopt"

Bij Olympia kwam balorigheid soms ook op straf te staan. "Was er een volleybaltoernooi in de hal van de groenteveiling naast Olympia. Daar waar nu de Breevaarthoek flat staat. Toen hebben we uien in de kachels gegoooid. Als straf mochten we niet meer op het veld komen. Haalde oude Thie ons op met z'n lelijke eend en reden we het Olympiaterrein op. Werden we tegengehouden omdat we in overtreding waren. Thie: Maar ze staan niet op het veld, maar boven het veld."

Mooie herinneringen ook aan het voetbalkamp in Hoek van Holland, waar Dick 1 keer en Jan 2 keer aan deelnam. "Zat er een melkboer achter het kamp. Pikten

wij 's nachts een kratje om dat 's morgens weer in te leveren voor statiegeld.”
“Team van het kamp worden. Dat was een eer. Daar werkte je voor. Maar natuurlijk ook geintjes uithalen. Bestuur vergelijken met een kolonels regiem. Moesten we de hele nacht uit elkaar, veel meer dan 1,5 meter, stil zitten als straf in de kantine.”

Wedstrijd tegen Alphen in 1966 en kampioenschap in 1967

Jan zijn mooiste herinneringen zijn aan de wedstrijd tegen Alphen op 12 juni 1966 als senior en het kampioenschap het jaar daarop. Zie ook de websitepagina: <https://www.gcfc-olympia.nl/geschiedenis>



*Kampioensteam D
v.l.n.r. Ton Jaspers
(Jappie), Ton Thie
(Moos), Gerrit Stout,
Jan Benschop. Bob
Gilliamsen (ook sterk in
atletiektak van
Olympia), Henk Vos,
Bertus Ströbaum,
Gerard Noorlander
(Pukkie), Ted Langerak,
Jan Krom, Jan van Os
en Jan Oudijk.*

Jan: “Ik heb vanaf het eerste jaar in sterke teams gespeeld. Kampioenen. We presteerden goed doordat er balans in ons team zat. Technisch heel vaardige spelers zoals Frans Steur en Ted Langerak. En waterdragers en knokkers. Daar hoorde ik bij. We gingen met elkaar er voor. Hard werken en veel lol. Vrienden van elkaar.”



Staande v.l.n.r. verzorger Berkhouwer, Gijs Stuurman, Jan van Os, Vincent Govers, John Ruiter, Martin de Jager, Jan Alblas, Eric van der Lugt, leider De Jager, grensrechter De Moree en Hans Streefland. Zittend: Ouderkerk, Evert Mawhin, Arie Dekker, Luc Oudshoorn, Cees Anker, Ton Rehmann en Van der Lugt.

"Bij de overgang naar de senioren was er daardoor een breed aanbod voor de selectie. Niet direct voor iedereen plek. Zo begon ik in het derde en speelde ik later pas in Olympia 1. De wedstrijd tegen Alphen vergeet ik nooit. Meer dan 6000 toeschouwers rond het veld. De spanning was om te snijden. Helaas, we hadden genoeg aan een gelijkspel en ik maakte vlak voor tijd de 3-3. Daarna scoorde Alphen toch nog de 3-4 en Alphen maakte die dag ten koste van ons promotie. Het jaar daarna in 1967 werden we alsnog ongeslagen kampioen met promotie naar de 2^e klasse. En het jaar daarop naar de 1^e klasse, het hoogste amateurniveau in Nederland in die tijd. Kregen we nieuwe shirts met rugnummers er op. Vergeet het nooit, de eerste wedstrijd in het seizoen daarna speelden we tegen Unitas: 4-0 verloren. We werden afgedroogd."



Jan heeft van zijn voetbaljaren bij Olympia heel veel artikelen uit de Olympiaan en lokale kranten, foto's, kaartjes, etc. zorgvuldig bewaard in twee albums, die ik na het interview mag lenen. Vrijwel alle afbeeldingen bij dit interview komen uit dit mooie archief met ook wedstrijdverslagen over de glorie tijd in de zestiger jaren bij Olympia.

JAN V. OS: ZONDAG MEE ALS RESERVE



GOUDA — Jan van Os, één van de mannen, die aan het eind van het vorig seizoen de andere oude getrouwen in Olympia's eerste Ted Langerak, Jan Oudijk, Martin de Jager overhaalden om zich minimaal nog één seizoen voor de oude Goudse club in te zetten, stopt voorlopig met voetballen. De mededeling van de juist weer uitstekend draaiende Olympiëaanse aanvoerder, is hard aangekomen.

„Ik heb er ruim een week over lopen dubben. Ik vind het echt verschrikkelijk, dat ik juist nu de jongens in de steek moet laten. Maar het kan niet anders. De komende maanden ben ik minimaal vier avonden in de week op pad — als vertegenwoordiger/demonstrateur van Schwarzkopf — en ik heb geen zin om dan nog eens vrijdags of zaterdags te gaan trainen”.

En dat is het kardinale punt. Gys Stuurman heeft het overduidelijk gesteld, niet trainen, niet in de eerste spelen en Jan van Os weet, dat er voor hem geen uitzondering wordt gemaakt. „Misschien krijg ik over enkele maanden wat meer tijd en kom ik nu da

winterpauze terug”, zegt de lange middenvelder peinzend.

Daarom is het des te vreemder, dat hij nu helemaal stopt. Waarom niet rustig een paar maandenjes voetballen in het derde of vierde elftal. „Nee, dan kan ik niet. Ik wil op alle gebieden, maar vooral op het voetbalveld het hoogst bereikbare”, zegt de ambitieuze Reeuwijker, die oprecht verheugd is, dat er bij Olympia op dit moment weer zo fijn wordt gespeeld.

Commentaar van de er niet zo zwaar aan tillende Stuurman: „Over een paar weken is Jan weer terug. Er is afgesproken, dat hij in de tussentijd ook zo veel mogelijk bij trainen. Zondag naar PDI neem ik hem mee als reserve”.

ELF-STEDEN TOCHT				
op 13 jan 66				
van Leeuwarden naar Gouda				
Woonplaats Reeuwijk				
Stad	Tuist- vriend	Controleposten	Controletempels	Tijden
C	77	Leeuwarden	Seek	
D	4	14	26	Uist . . .
	14	40	60	Sloten . . .
	26	66	77	Staveren . .
	11	77	86	Hindeloopen
	9	86	99	Workum . .
	13	99	116	Bolsward . .
	17	116	129	Harlingen . .
	13	129	174	Franeke . .
	45	174	198	Dokkum . .
	24	198		Leeuwarden
A 4584 LEEUWARDEN GOUDA over Reeuwijk 4 2 kl f 8.40 1/2 pr. 4.20				

Jan: "Tja, toen kreeg ik bonje met trainer Stuurman. Ik werkte destijds als demonstrateur voor Schwarzkopf en moest veel naar Duitsland. Als ik niet twee keer per week kwam trainen, werd ik niet opgesteld op zondag. Dat ging gewoonweg niet." Jan was destijds aanvoerder bij Olympia. Jan: "Iets eerder voor seizoen '71 / '72 vroeg een oom van mij, die bestuurslid was bij Floreant, of ik daar wilde komen voetballen. Ik had net een eigen huis en de tuin moest nog worden gedaan. Dat zouden Boskopers dan gratis voor mij doen. Kreeg ik van Hans de Koning 1500 gulden aangeboden als ik toch bij Olympia bleef. Zou ik krijgen na de eerste seizoenshelft. Geld natuurlijk nooit gehad. Ik ben dat jaar gestopt met voetballen door mijn werk. Maar lid gebleven van Olympia tot op de dag van vandaag. Zo draag ik nog iets bij aan de club die zoveel voor mij heeft betekend."

Jan en Dick: "De saamhorigheid, vreugde met elkaar. Veel geleerd zoals op tijd komen, samenwerken, doorbijten en zelfspot. En ook heel veel gelachen en soms kattenkwaad kunnen uithalen. Voetbal was je leven en als je elkaar weer ziet zijn er zoveel mooie herinneringen op te halen."

Nog een compliment aan onze voorzitter van Jan: " Voor mij is hij de Cruijff onder de voorzitters. Ongelooflijk hoeveel er de laatste jaren in positieve zin is gebeurd bij de club."

Dick en Jan: hartelijk bedankt voor dit kijkje in een mooi stuk geschiedenis van Olympia doorspekt met anekdotes. Tot op de volgende speldendragers-bijeenkomst. Als het weer mag

M.!

A.s. zondag 2 OKT. 1966 maakt U deel uit van het 1/2 elftal, dat een wedstrijd speelt tegen 1/2 op ons terrein te

Aanvang 14 uur

Vertrek 12.30 uur per auto/bus/fiets

'vanaf het „Olympia“-veld.

Indien U verhinderd bent mede te spelen is schriftelijke kennisgeving verplichtend gesteld, en wel zo spoedig mogelijk, tot uiterlijk vrijdagavond 6 uur bij de afzender.



DE MANNEKES

Ik heb te uwer informatie eens op papier gezet de leeftijden van de spelers van het eerste.

Ze zijn als volgt:

Electromonteur John Ruiter is 20 jaar, groente- en fruithandelaar Jan Karel Binnendijk is 24, aardewerkgrossier Kas Reebeen 21, hoofdonderwijzer Ton v. Barneveld 25, notarisklerk Martin de Jager 23, dameskapper Jan van Os 22, kantoorbediende Ted Langerak 23, dameskapper Jan Baaiman 24, dameskapper Wim Kwinkelenberg 19, aankomend onderwijzer Frans Steur 19 en kantoorbediende Jan Oudijk 22.

Als u goed kunt rekenen, komt u tot de conclusie dat de gemiddelde leeftijd precies 22 jaar is. Me dunkt, dat we van deze mannekes nog heel veel plezier kunnen beleven.

N. v. Dantzig.



het werd 1-7.

in deze periode be-
was, was de opzet
en vooral veel anel-
de in de veertigste
ard schot dat Riet-
gang naar het net

Alphense kamp nog
t de tweede helft
zien zou geven en
ed, doch toen Riet-
gebeel onnodig
zende de stand op
moed er uit. Heem-
salaise en hij bood
beste kans die

Ei, ei, Olympia!

De Olympianen hebben hun faasei wel verdiend. Ze namen het afgelo-
pen wekeinde een zeer lastige hin-
dennis door Alpha in eigen huis met
liefst 7-1 te overvleugelen. De eer-
lijkheid gebied echter op te merken,
dat keeper Rietveld van Alpha be-
paald een off-day had. Hiermede wil-
len we allermint zeggen, dat de
Goedse overwinning niet verdiend is,
maar als de doelman in betere vorm
had verkeerd, zou de uitslag niet zó
hoog zijn uitgevallen. Door deze zege
en het gelijke spel van Lugdunum te-
gen Oranjeplein (0-0) zijn de kam-
pioenspapieren van Olympia toch wel
aanzienlijk in waarde gestegen.

Stand 3A	19	13	6	0	32	45.
Olympia	18	11	6	1	28	37.
Lugdunum	18	11	2	5	24	36.
ADS	19	8	2	9	18	31.
Wilhelmus	18	7	3	8	17	30.
Van Nispen	18	7	3	8	17	29.
Liloe	18	6	5	7	17	36.
Oranjeplein	19	8	0	11	16	30.
RK DEO	17	2	1	9	15	30.
Bodegraven	17	4	6	7	14	27.
Kranenburg	18	4	2	12	10	31.
Vloos	17	2	4	11	8	21.
Alpha	17	2	4	11	8	21.

Hoewel het nog niet veilig is, is
het er toch naar uit, dat Bodegraven
de (degradatie)danse ontpringt. Nu
even volhouden mannen!
Op de foto: De Geuzen van Jan v.
Os in heftig duel, gewikkeld met en
der verdedigers van Alpha.



De strijd om de bal



Oranjeplein I—Olympia 1 (2—2)

Blij waren we wel met dat geweldige doelpunt van Jan van Os, dat ons tegen Oranjeplein toch nog op 2—2 bracht.

Maar tevreden? Allermint en dat kan ook niet, als je een voorhoede 3172 maal in de buitenspelval ziet tippelen, 1587 keer vóór en 1585 ná de rust. En nu konden we gerust boos zijn op die Wassenaarse grensrechter, maar die man was er heus niet zó dikwijls naast en mag hij misschien geen fouten maken? Wij maakten er in elk geval heel wat meer.

Refrein:

*Clubgenoten met elkaander
hef nu luid 'n feestlied aan
want geen enkele tegenstander
kan Olympia verslaan.*

Hooggeachte clubgenoten — hier vanavond in de zaal
jongens van het eerste elftal — dames heren allemaal
nu wij als de roem van Gouda — thans weer tweede klasser zijn
zingen wij met heel de schare — hier dit feestelijk refrein.

Ruiter dat is onze doelman — heeft bijzonder veel talent
maar hij is wat bijgelovig — dat is algemeen bekend
als John in zijn oude trui speelt — heeft hij niet het minste last
maar als hij een nieuwe trui draagt — is de stakker nooit klemvast.

Achter werken stoere knapen — als Jan-Karel Binnendijk
technisch 'n begaafde speler — gaf daarvan terdege blijf
hij brengt elke tegenstander — vaak tot grote razenij
Binnendijk zal nimmer wijken — en je komt hem niet voorbij.

Een van onze steunpilaren — is Cas Reebeen onbetwist
en bij feestjes en partijen — steeds 'n grote optimist
bij 't behaalde kampioenschap — riep hij ietwat nonchalant
Lugdunum wel te rusten — met een biertglas in z'n hand.

Dan staat bij ons als linksachter — nog 'n kerel opgesteld
de ausputzer van het elftal — onne Ton van Barneveld
vaak is hij wat zenuwachtig — als het gaat om balbezit
daarom zien bij Ton z'n benen — en zijn haren altijd wit.

Met linksback Martin de Jager — is het achtersteel compleet
Martin die in elke wedstrijd — zo bijzonder goed voldeed
achter is hij heer en meester — en hij kent ook geen pardon
menigeen liep zich te ploeter — tegen deze brok beton.

In de middenlinie werken — knapen die hun taak verstaan
Langerak die feite blijkbaar — geeft de ballen prachtig aan
Ted die bouwt aan elke aanval — tot het laatste fluitsignaal
stuwend leidde hij het elftal — dikwijls naar de zegepraal.

Onze stopperspil Jan Baaijan — is de ziel van onze ploeg
hij zou 's nachts geen oog meer slapen — als men Olympia versloeg
met zijn hele lange stelten — houdt hij altijd moedig stand
vorig jaar was hij als kapper — kampioen van Nederland.

Naast de ene dameskapper — opereert met heel veel vlijt
Jan van Os 'n goed collega — van Jan Baaijan, in de strijd
dan de derde dameskapper — is 'n zeer sportieve baas
want Wim Kwinkelenberg rechtsbuiten — is nog sneller dan 'n haas.

Onze fiere aanvalsleder — is voortdurend een gevaar
Frans de brave onderwijzer — met z'n veel te lange haar
voor het doel der tegenstander — is Frans Steur niet weg te slaan
daarom staat hij als topscoorer — hier in Gouda bovenaan.

'n Zeer pioniers linksbuiten — is Jan Oudijk zeer vereerd
tervens captain van het elftal — dat nu is gepromoveerd
Jan dat is 'n echte sportman — ook in zijn gewone doen
wist zijn mannen aan te voeren — tot een waardig kampioen.

Ook 'n woord van warme huida — breng ik trainer van der Gijp
want die maakte toch ons elftal — zo terdege voetbal-rijp
als een vader voor zijn jongens — stond hij altijd op de bris
Wim die leidde ons ten slotte — naar dit grote sport-succes.



Beelden van de beslissende wedstrijd A.D.S. - Olympia
op zondag 9 april 1967, (uitslag 1-1) waardoor Olympia
kampioen van de 3e kl. K.N.V.B. werd en promoveert naar
de 2e klas. Wim Kwinkelenberg (op de rug) Jan v.Os en
Frans Steur, in zwarte broek, v.l.n.r.

FEEST!!! In de Kunstmin In de bar Bij restaurant Elfhoeven

In twee seizoenen
(1967/1968)
van de 3^e naar de
1^e klasse!

Ja, U hebt het allemaal gezien

Op het moment dat ik dit schrijf, noteer ik maandagmorgen 22 april 11.30 uur. Hammondorgelklanken vullen onze Bar en gezien de drukte zal de spanning op de arbeidsmarkt wel weer toenemen. Het is met recht de "day after the night before", daar, geroepen als ik ben tot enkele journalistieke overpeinzingen, mij deze op dit ogenblik toch wel moeilijk afgaan.

Laat ik eens een poging wagen. De wedstrijd was slecht en het feest geweldig. Gezien de vroegere faam van onze vereniging (slecht voetballen en groots feesten) geheel dus in overeenstemming met onze traditie, maar toch: ik durf te zeggen dat van wisselwerking op deze twee punten weinig sprake is, daar we anders toch niet ieder jaar een klas hoger komen. Volhouden kunnen we dit niet meer, omdat we nu in de hoogste klasse gaan spelen, maar de feesten zullen blijven bestaan, tot in lengte van Olympische dagen. Wilt u weten waarom? Hier komen de „bewijzen“:

Hebt u Martin, staand op een tafel, alle Olympische songs zien kunstfluiten? Ik heb nooit geweten, dat hij twee zulke gouden vingers bezat;

hebt u Dick van Oye zien stierenvechten op een manier, die "El Cordobes" hem niet verbeterd zou hebben?;

hebt u Cas Reebeen een dansimprovisatie zien geven boven op een biljart in de zalen van de sociëteit?;

hebt u die hele grote Olympische familie met Viva Olympiapunthoeden zien dansen en de spanning zien weghossen?;

hebt u een speler van het eerste elftal, die al drie weken met een lastige enkelblessure speelt, zien twisten en kronkelen als een Hawaïaanse hoela-danser en tot slot;

hebt u

Ja, natuurlijk hebt u alles gezien en meebeleefd, omdat u er zelf was en alles op uw eigen manier gevierd en ondergaan heeft. En juist daarom, omdat u ALLEMAAL aanwezig was, juist daarom zullen ONZE feesten blijven bestaan, onafhankelijk van het feit of we nu hoog of laag voetballen.

Jan Baaijan.